

[Poul Hansen (Grenaa).]

ling. Man kan altså ikke få et lån i en sparekasse med statens garanti med bosætning for øje og samtidig købe på afbetaling. Dette har vist navnlig i Sverige vist sig at være en uheldig form, fordi det betyder, at man modtager lån to steder og altså har gæld to steder, og måske også navnlig, at man møder frem i afbetalingsforretningen med bosætningslånet som en ret velhavende køber og er i stand til at præstere en ret stor udbetaling, så at man meget ofte får løftet hele den første anskaffelse for højt op og kommer til at sidde med for store udgifter.

Endelig forudsætter lovforslaget, at man iværksætter en oplysningsvirksomhed, for man er udmærket klar over, at ungdommen i øjeblikket ofte ved meget lidt om en hensigtsmæssig indretning af et hjem, og at det er nødvendigt at gøre noget for at forøge dens viden på dette område. På den anden side står det ganske klart, at man ikke i en lov om bosætningslån kan stille betingelser for de unge om, at de skal købe ganske bestemte af staten godkendte ting til deres hjem. De må være fuldkommen frit stillet, men så er det også nødvendigt at gennemføre et oplysningsarbejde, bl. a. måske på den måde, at man udgiver et katalog over de gode ting, således at man derigennem vejleder de unge, men iøvrigt stiller dem frit.

Lovforslaget tilsigter altså at omlægge bosætningsens finansiering og samtidig at give de unge en sådan vejledning, at man kan regne med, at hjemmene efterhånden bliver bedre indrettet, og med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Søren Andersen: Medens vi her i landet er fortrolige med og finder det rimeligt, at staten yder den enkelte en håndsrækning til opnåelse af selvstændig erhvervsvirksomhed, har man hidtil fundet det rimeligt, at de unge selv øvede den indsats, der skulle til for at få foden under eget bord og sætte bo. Den tanke, dette lovforslag rummer, er imidlertid ikke ny, idet der tidligere har været lovforslag fremme om at hjælpe de unge hermed, ligesom en sådan lovgivning også findes i Sverige og Finland.

Det skulle egentlig være naturligt, at ungdommen viste, hvad den duer til, ved at klare dette spørgsmål selv, og for en stor del af ungdommen skulle de gode lønfor-

hold, der har været i de senere år, også give mulighed derfor. Kendsgernerne taler imidlertid deres sprog og viser, at altfor mange ikke har kunnet og ikke har forstået at spare op, så de allerede i starten pådrager sig en tyngende gæld gennem afbetalingsprincippet. Uden i og for sig at ville sige noget ondt om dette princip vil jeg sige, at det let bliver for dyr en måde at etablere sig på, ligesom det også vil medføre et vist afhængighedsforhold og giver anledning til, at mange køber mere, end de har råd til. Derfor kan man ikke uden videre afvise tanken om en lovgivning på dette område, men det er et spørgsmål, om hjælp ikke er ligeså nødvendig på andre områder, f. eks. med hensyn til køb af hus eller leje af en ny lejlighed.

Jeg synes, at lovforslaget mere er stillet agitatorisk op end på et sagligt grundlag. Lovforslaget tilsigter ydelse af lån til vordende ægtefæller og til ægtefæller inden 5 år efter ægteskabets indgåelse. Når disse sidste er taget med, er det naturligvis for at hjælpe dem, der ved tidernes ugunst på grund af manglende lejlighed har været forhindret i at sætte bo. Endelig er også enligt stillede mødre taget med. Man må uvægerligt spørge sig selv, hvorfor ikke enligtstillede fædre er taget med. Man kommer også til at tænke på, hvorfor spørgsmålet om mødrehjælpsinstitutionen er sat ind i forbindelse med enligtstillede mødres adgang til sådanne lån; der er også andre, der er ene om at måtte klare opsparingen.

Som betingelse for at få lån stilles der det rimelige krav, at låntageren enten har eller erhverver sig dansk statsborgerret. Der er dog, når forholdene taler for det, mulighed for at dispensere.

Det er efter min mening betryggende, at det er sparekasserne og ikke staten, der skal administrere loven, og at disse er forpligtet til et økonomisk medansvar. Derved betones, at denne lovgivning skal hvile på selvhjælpsprincippet, men jeg synes, at dette ikke er understreget i tilstrækkelig grad, idet den opsparing, der kræves, er altfor lille. Det må ikke blive en lov, der luller de unge i søvn, men som virkelig giver dem interesse i opsparing. Hvis begge parter, mand og kone i fællesskab, i løbet af mindst to år har opsparret 500 kr., kan der fås indtil 5 gange dette beløb i lån.